

gennemgå de kommunale budgetter. Der var så ikke noget at komme efter. Det er altså nogle tal på et stykke papir, der viser, at der er sket en stigning.

Fru Sandy Brinck citerede fra Det Centrale Handicapråds årsrapport og nævnte, at handicappede skulle være presset mere og mere, men tallene viser jo igen sort på hvidt, at udgifterne til handicappede er steget 4 pct. i kommunerne. Derfor må man ind og se på: Hvad er så problemerne? Hvordan kan det være, at der er nogle, der føler sig mere presset, når vi kan se sort på hvidt, at der er kommet højere udgifter på dette område?

Kl. 14.35

Fru Tove Videbæk nævnte her til sidst de frivillige, og den handske vil jeg meget gerne tage op, for det ligger mig meget på sinde, at vi får inddraget de frivillige. Derfor vil jeg gerne sammen med fru Tove Videbæk se på det fald på de 20 pct., der bliver nævnt. Det er muligt, at der er sket et fald. Jeg får også breve, og jeg ser også, at der bliver lukket gode institutioner. Men omvendt oplever jeg også, at nyt blomstrer op. Vi har f.eks. lige bedt KFUK om at tage sig af den handlingsplan, vi sætter i værk for at modgå kvindehandel, så de laver nogle initiativer. Det er de bedste, vi kan finde overhovedet, for de har et godt kendskab til området. Så jeg synes faktisk, vi gør, hvad vi kan for at inddrage de frivillige. Jeg ved, der er problemer i kommunerne, så lad os prøve at se på det i fællesskab. Det er der hermed givet tilsagn om.

Men endnu en gang tak for debatten. Jeg håber, at vi kan blive ved med i samarbejde at finde nogle løsninger på de basale problemer, der kan være på området.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Også fra min side tak for en debat, som jo i høj grad kom til at dreje sig om, hvordan billedet er rundtomkring. Fra regeringspartiernes ordførere blev der forsøgt sået tvivl om de mange rapporter, der er kommet den sidste måned, om, at fattigdommen i bunden af vores samfund er stigende. Jeg synes ikke, det lykkedes særlig godt. Jeg tror i øvrigt heller ikke, det er klogt, og jeg tror heller ikke, det er nemt. Det må være svært at være ordfører med den afstand, man har til virkeligheden som folketingsmedlem, over for

dem, der står helt ude på yderste linje og siger, at fattigdommen vokser.

Og det er ikke kun rapporterne, der siger det. Det er jo også Kirkens Korshær, det er Børnenes Kontor, det er folk, der sidder helt ude, hvor de til daglig møder den nye fattigdom, som er en konsekvens af regeringens beslutninger. Derfor synes jeg også, socialministerens afrundende kommentar var imponerende. Jeg synes, det er fantastisk. I virkeligheden viser det en fantastisk arrogance at stå frem efter en debat som i dag efter alle de påpejninger, der ligger, og konkludere følgende: Materiel fattigdom er ikke et problem.

Jeg tror ikke, at det var klogt af socialministeren. Jeg beklager, hvis jeg har citeret forkert, men jeg tror, det var rigtigt citeret. Socialministeren nikker. Jeg synes, det er fantastisk, at man som fagminister på et område kan melde, at man ikke mener, at materiel fattigdom er et problem. Jeg anerkender, at regeringen ikke tror på de rapporter, der er udarbejdet, men lad os så prøve dem, der er tæt på.

Frelsens Hær og Børnenes Kontor i København oplever ifølge Ritzaus Bureau den 24. november: at trængte familier, der beder om julepakker, har markant færre penge end for blot 2 år siden, og at de lever på et eksistensminimum. Det skriver Kristeligt Dagblad. De fortsætter: Der er en stigning i antallet af sager, men de, der søger, har fået det markant dårligere økonomisk. Vi oplevede det første gang i fjor – altså første år efter regeringens tiltrædelse – og tendensen er den samme i år. Vi har set enlige mødre, der kun havde 1.500 kr. om måneden. Det er rystende, siger Lars Lydholm, informationschef i Frelsens Hær.

Jeg vil godt sige: Jeg synes ikke alene, det er imponerende, jeg synes faktisk, det er rystende, at ikke engang en fagminister på området vil slå et slag for mennesker, der har 1.500 kr. tilbage, når de har betalt husleje og skat. Er det ikke fattigdom? Er det ikke fattigdom, når rådet beskriver det sådan, at det er mennesker, der ikke har råd til de mest elementære fornødenheder?

Det har regeringspartierne forsøgt at mudre ved at finde hår i suppen i rapporterne. Jeg tror ikke, det er klogt. Jeg vil godt sige, at hvis jeg sad som en af dem, der skulle leve for 1.500 kr., og hørte på, at den regering, der lovede bedre forhold for de mest udsatte grupper, tager den her diskussion så nonchalant, tror jeg, at jeg ville blive vred. Og jeg tror, at nogle sådanne be-